

Til nr. 4

For at imødegå de sager, hvor lovens restriktive suppleantordning kan medføre en uhensigtsmæssig situation, foreslås under nr. 4, at den gældende bestemmelse om, at suppleanten kun deltager i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid, udgår. Suppleanten kan således fremover indtræde i alle tilfælde, når et medlem har forfald. Det forudsættes, at suppleanterne holdes løbende orienteret om sagerne og ajourført med nævnets mødekalender, så de løbende kan træde ind i medlemmernes sted.

Til nr. 5

Som hidtil foreslås det, at udpegning af medlemmer og suppleanter er gældende for 4 år. Og som hidtil vil nyudpegning midt i en periode kun gælde 4-års perioden ud.

Til § 2

(Lov om miljøbeskyttelse)

Til nr. 1.

Der er tale om en tilpasning af bestemmelsen i lyset af ændringen af retsplejelovens regler om beskikkelse af landsdommere og dommere efter Retsplejelovens § 42, stk. 4. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen.

Efter den gældende bestemmelse i § 105, stk. 1, skal formanden og dennes stedfortrædere opfylde de almindelige betingelser for at være henholdsvis landsdommer eller dommer. Efter ændringen af retsplejelovens regler i 1998 (Lov nr. 402 af 26. juni 1998 om ændring af retsplejeloven, tjenestemandsløven og forskellige andre love (Rekruttering af dommere, dommerfuldmægtiges ansættelsesvilkår, dommeres bierhverv og ændringer som følge af oprettelse af en domstolsstyrelse)) er det i medfør af retsplejelovens § 42, stk. 4, en betingelse for at blive udnævnt som dommer, at den pågældendes egnethed som dommer i reglen har været bedømt i landsretten.

Miljøbeskyttelsesloven fortolkes i dag således, at formanden og ankecheferne ikke skal være dommere og heller ikke skal opfylde betingelsen i retsplejelovens § 42, stk. 4, om at den pågældendes egnethed som dommer skal have været bedømt i landsretten. Miljøklagenævnet er et domstolslignende nævn, som har den endelige administrative afgørelse i sager på miljøområdet. Nævnets formand og ankecheferne har en juridisk kandidateksamen, mens de øvrige nævnsmedlemmer besidder anden sagkundskab. Udover juridisk kandidateksamen forudsættes derfor, at for-

manden og ankecheferne har et solidt juridisk erfaringsgrundlag og i øvrigt nyder den tillid, som bestridelsen af stillingen kræver.

Bestemmelsen foreslås ændret, fordi retsplejelovens regler er ændret. Det forudsættes, at den hidtidige praksis for udnævnelse fortsætter uændret.

Til nr. 2.

Der er tale om en opdatering af navnene på de indstillingsberettigede. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen i øvrigt.

Til nr. 3.

Ad stk. 3

Ændringen indebærer en udvidelse af formandens kompetence, således at denne på nævnets vegne kan træffe afgørelse i sager, som ikke er af større eller principiel betydning. Samtidig præciseres det, at formanden på egen hånd som hidtil kan afgøre sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Kriteriet »større eller principiel« er hentet fra miljøbeskyttelseslovens § 103, stk. 1, nr. 2. Ved vurderingen, af om en sag er af større eller principiel betydning, kan vejledning derfor hentes i bemærkningerne til bestemmelsen samt folketingsudvalgets betænkning, der indgående beskæftiger sig med kriterierne. Folketingstidende 1990/91 (2. samling), tillæg A, spalte 1579, og tillæg B, spalte 963. Miljøklagenævnet vil således efter forslaget blandt andet skulle behandle de sager, de hidtil har behandlet som 3. instans efter § 103, som eneste klageinstans. Af bemærkningerne fremgår, at der er tænkt på afgørelser, hvor hensynet til væsentlige miljø- eller naturværdier skal afvejes med andre væsentlige beskyttelsesværdige interesser, herunder afgørelser af særligt vidtrækkende økonomisk betydning for samfundet eller for afgørelsens adressat. Endvidere tænkes der på afgørelser, der rejser spørgsmål om den rigtige anvendelse af en lovregel eller som skønnes at få afgørende betydning for den administrative praksis. Kriteriet »større« sigter til sagens miljømæssige indhold, dvs. til, om sagen vedrører et forureningsmæssigt problem, som er af mere end lokal betydning. Det er i denne forbindelse forureningspotentialet, der er afgørende for, om sagen kan karakteriseres som større, snarere end hvorledes ansøger i den konkrete sag har søgt forureningen begrænset.

Det er ikke hensigten, at ændre på formandens kompetence i forhold til de sager denne allerede i dag træffer afgørelse i, se hertil de almindelige bemærkninger afsnit 2, ligesom formanden fortsat vil kunne afgøre rent juridiske spørgsmål.